

прѣнощуйте, молихъ: ето день-тъ е на свършеніе: прѣнощуй тукъ, и нека ся развесели сърдце-то ти: и утрѣ ставате рано за пхтъ-тъ си, и ще си спидешъ на жилище-то си. Но человекъ-тъ не рачѣ да прѣнощува; но станж и търгаж, и отиде до срещъ ²Иевусъ, който е Иерусалимъ: и имаше съсъ себе си два осла о-сѣдланы, и наложница-та му бѣше съ него.

11 И когаго приближихъ до Иевусъ, день-тъ бѣше много прѣминжлъ: и рече слуга-та на господари си: Я ела, и да свърнемъ въ тойзи градъ ³на Иевусецы-тъ, за да прѣнощуваме въ него. И рече му господарь му: Да не сврацаемъ въ чуждъ градъ, който не е отъ Израилевы-тъ сынове; но да заминемъ до ⁴Гавайж. И рече на слугъ-тъ си: Ела, и да приближимъ при едно отъ тѣзи мѣста, за да прѣнощуваме въ Гавайж, или ⁵въ Рамж.

14 И заминяхъ та вървѣхъ: зайде гы сѣнце-то близу при Гавайж, който надлежи на Вениамина. И свѣрихъ тамъ, за да влѣзжъ да прѣнощуватъ въ Гавайж; и когаго влѣзе, сѣднж на стѣдъж-тъ въ градъ-тъ: и нѣмаше человекъ ⁶да гы прибере въ кѣщъж-тъ си за да прѣнощуватъ.

16 И ето единъ старъ ⁷человекъ идѣше отъ работъ-тъ си отъ поле-то вечерь-тъ, и той человекъ бѣше отъ горж-тъж Еаремъ: и бѣше пришлецъ въ Гавайж; а человекъ-тъ на мѣсто-то бѣхъ Вениа-

17 минци. И като подигнж очи-тъ си видѣ человекъ, пхтника на стѣдъж-тъж въ градъ-тъ; и рече старецъ-тъ: Дѣ отивашъ? и отъ дѣ идешъ? А той му рече: Ный заминувамъ отъ Виелеемъ Иудинъ, до страна-тъ на горж-тъж Еаремъ, отъ кждѣто съмъ азъ; и ходихъ до Виелеемъ Иудинъ, а сега отивамъ ⁸въ домъ-тъ Господень: и нѣма никой да мя прибере въ кѣщъж-тъж си.

18 А ный си имамы плѣвж и хранж за ослы-тъ си, още и хлѣбъ и вино за мене, и за рабъ-тъж ти, и за момче-то, *което е съ рабы-тъ ти*: не смы оскудни отъ нищо.

20 И рече старый-тъ человекъ: Миръ тебѣ; и всичка-та ти оскждность да бжде на мене; ⁹само на стѣдъж-тъж да не прѣнощувашъ. И ¹⁰въведе го въ домъ-тъ си и даде хранж на ослы-тъ: и ¹¹омыхъ нозѣ-тъ си, и ядохъ и пихъ.

22 Като веселяхъ сърдца-та си, ето, градскы-тъ ¹²мжжіе человекѣци беззаконни ¹³обыколикъж кѣщъж-тъж и тропахъ на врата-та, и говорѣхъ на старый-тъ человекъ

23 домакынъ-тъ и думахъ: ¹⁴Изведи человекъ-тъ, който влѣзе въ домъ-тъ ти, за да го познаемъ. И ¹⁵излѣзе при тѣхъ человекъ-тъ, домакынъ-тъ, та имъ рече: Не дѣйте, братіе мои, молихъ, не дѣйте ¹⁶прави *това* зло: като е влѣзълъ тойзи человекъ въ домъ-тъ ми, не дѣйте стру-ца-та, и наложница-та му: сега ще гы изведж внѣ, и ¹⁷смирѣте гы и направѣте имъ щото ви е угодно; но на тогозъ человекъ да не сторите едно таквозъ дѣло на безуміе. Но ¹⁸мжжіе-тъ не рачихъ да го послушатъ: и зѣ человекъ-тъ наложницъж-тъж си, та имъ ¹⁹ихъ изведе внѣ: и ²⁰познахъ ²¹ихъ, и ругахъ си надъ всичкж-тъж ноцъ дори до утринъ-тъж: и като ся яви зора-та пустнжхъ ²²ихъ.

26 И въ зазоряваніе-то на день-тъ, дойде жена-та и паднж при врата-та на кѣщъж-тъ на человекъ, дѣто бѣше господинъ ²³и, додѣ съмнж. И станж господинъ ²⁴и на утринъ-тъж, та отвори врата-та на кѣщъж-тъж и излѣзе за да отиде въ пхтъ-тъ си: и ето жена-та наложница-та му паднжла при врата-та на кѣщъж-тъж и ржцѣ-тъ ²⁵и на прагъ-тъ. И рече ²⁶и: Стани и да си идемъ. ²⁷Но нѣмаше кой да отговори. Тогазъ человекъ-тъ ²⁸ихъ динж на осель-тъ, и станж та отиде на мѣсто-то си.

29 И като дойде въ домъ-тъ си, зѣ ножъ, и хванж наложницъж-тъж си, ³⁰та ³¹ихъ разсѣче съ кости-тъ ³²и на дванадесетъ части, и прати гы въ всички-тъ прѣдѣлы на Израиля. И всички който гледахъ, думахъ: Не е ставало нито ся е виждало таквозъ нѣщо, отъ който день Израилевы-тъ сынове възлѣзохъ изъ Египетекъж-тъж земѣхъ, дори до тойзи день; размыслѣте за това, ³³съвѣтувайте ся, и кажѣте.

ГЛАВА 20.

1 Тогазъ ²излѣзохъ всички-тъ Израилевы сынове, и събра ся *всичко-то* събраніе, като единъ человекъ, ³отъ Данъ до Виравее, и земля-та Галаадъ, прѣдѣлъ ⁴спода ⁵въ Масѣж. И прѣдставихъ ся въ събраніе-то на людѣ-тъж Божьи, начальници-тъ на всички-тъ людѣ, всички-тъ племена Израилевы, четири стотинъ тыщици ⁶мжжіе пѣшци, ⁷контю тегляхъ мечъ. И чухъ Вениаминови-тъ сынове, че възлѣзохъ Израилевы-тъ сынове въ Масѣж. И рекохъ Израилевы-тъ сынове: Кажѣте, какъ станж това зло?

с Ис. Нав. 18; 28.
д Ис. Нав. 15; 8, 63. Гл. 1;
21. 2 Цар. 5; 6.
е Ис. Нав. 18; 28.
ж Ис. Нав. 18; 25.
з Мат. 25; 43. Евр. 13; 2.
и Псал. 104; 23.
й Ис. Нав. 18; 1. Гл. 18; 31.
ѡ; 18. 1 Цар. 1; 3, 7.

к Быт. 43; 23. Гл. 6; 23.
л Быт. 19; 2.
м Быт. 24; 32. 43; 24.
н Быт. 19; 4. Иоан. 13; 5.
о Быт. 19; 4. Гл. 20; 5. Осія
9; 9. 10; 9.
п Втор. 13; 13.
р Быт. 19; 5. Рим. 1; 26, 27.
с Быт. 19; 6; 7.

т 2 Цар. 13; 12.
у Быт. 19; 8.
ф Быт. 34; 2. Втор. 21; 14.
х Быт. 4; 1.
и Гл. 20; 5.
ч Гл. 20; 6. Визв. 1 Цар. 11; 7.
ш Гл. 20; 7. Приг. 13; 10.

а Втор. 13; 12. Ис. Нав.
22; 12. Гл. 21; 5. 1 Цар.
11; 7.
б Гл. 18; 29. 1 Цар. 3; 20.
2 Цар. 8; 10. 24; 2.
в Гл. 10; 17. 11; 11. 1 Цар.
7; 5. 10; 17.
г Гл. 8; 10.